

זהר:

האור ביום הראשון של הבריאה האיר מתחילת העולם ועד סופו ונגנזו לצדיקים לעתיד לבוא

דִּבֶּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֱלֹה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אוֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֱלֹהֵם הֵם מוֹעֲדֵי.

(ויקרא כ"ג) רבי יצחק פתח לבאר את הפסוק והקדים לבאר את מש"כ,

(בראשית א) ויקרא אלהים לאור יום [א9] וגו'. תנינן, אור

דהוה בקדמיתא, הוה נהיר מסייפי עלמא לסייפי

עלמא ואמר רבי יצחק שלמדנו שהיה אור בהתחלה שהיה מאיר מסוף העולם עד סוף

העולם, כד אסתפל קדשא בריה הוא לחייבין דזמינין

למיקם בעלמא, גניזו ליה לצדיקייא לעלמא דאתי וכאשר

אור הרשב"י

יוכר אשר מאיש הוה מדברים. ומצינו בנמרא (שם ה' ב) דהוי קרי להווא תלמידא בר בי רב דחד יומא, פירוש לכנות אותו בסימן בכדי לידע אותו בסימניו בר בי רב דחד יומא, וכמו כן האור הגדול הלז אשר אדם היה צופה וכו' סימן הקדוש ברוך הוא בו לשבח לקרוא לאותו אור יום פירוש אור שלא שימש רק יום אחד, והוא אור יום אחד וזה ויקרא אלהים לאור יום פירוש שקרא לאור הוה יום לסמן אותו בסימניו שלא שימש רק יום אחד.

[א9] וביאר הבאר מים חיים על מש"כ ויקרא אלהים לאור יום. וז"ל: כי הנה אמרו חז"ל (חגיגה י"ב א) אור שברא הקדוש ברוך הוא ביום ראשון אדם צופה ומביט בו מסוף העולם ועד סופו. וכשראה שאין העולם כדאי לאור זה עמד ונגזו לצדיקים לעתיד לבוא. הרי שאותו האור לא שימש רק יום אחד, והנה דרך העולם לכנות לבני אדם שמות לווי, בכדי שיוכר איש ההוא בסימניו. כי הרבה בני אדם ימצאו שיש להם שם אחד ובמה יוכר מאיזה איש הם מדברים וכשמכנים אותו בשם לווי המיוחד לו בזה

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

הסתכל הקב"ה על הרשעים העתידים לעמוד בעולם גנו הקב"ה את האור לצדיקים שייחננו ממנו בעולם הבא, **הָיָא הוּא דְכִתִּיב** וזהו מש"כ בפסוק, (איוב לח) **וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אֹרֶם** דהיינו שמנע מהם את אור הגנוז. **וְכִתִּיב** וכתוב (תהלים צז) **אֹר זָרוּעַ לַצְּדִיק** שהוא אור הגנוז השמור לצדיקים לעתיד לבוא.

הקב"ה שהוא ז"א והמלכות הנקראת כנסת ישראל כשהם בייחוד אחד הם נקראים אחד

תָּא הָיִי ובא וראה שמש"כ, **וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְלַחֲשָׁךְ קָרָא לַיְלָה**, **הָא תַּנְיִנָן, יְהִי אֹר, אֹר דְּכַבֵּר הָוָה** כמו

שלמדנו שמש"כ יהי אור מלמד שהאור כבר היה דהיינו שהוא אור החסד הראשון של עתיק שממנו נבנה פרצוף ז"א (מק"מ). **וְהִכָּא, אִי תִימָא אֹר דְּאִיהוּ יוֹם בְּלַחֲדוּי, הָדָר וְאָמַר וְלַחֲשָׁךְ קָרָא לַיְלָה** וכאן שכתוב ויקרא אלהים לאור יום לכאורה היינו אומרים שז"א הנקרא יום, הוא לבדו נבנה ע"י החסדים הנקראים אור ואילו המלכות לא נתקנה עמו, אלא לכן חזר ואמר ולחשך קרא לילה ופירושו שע"י החשך שהוא הגבורות נבנתה ונתקנה המלכות הנקראת לילה (מק"מ). **אִי תִימָא כָּל חָד בְּלַחֲדוּי** ואם תאמר שכל פרצוף עומד לבדו ואינם מתייחדים זה עם זה, (דף צ"ג ע"ב) **הָדָר וְאָמַר** אלא לכן חזר ואמר **וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד** דהיינו שהמלכות הנקראת ערב והז"א הנקרא יום הם בבחינה וייחוד אחד. **דְּלַיְלָה לֵית בְּלָא יוֹם, וְלֵית יוֹם בְּלָא לַיְלָה, וְלָא**

אֶקְרִי אֶחָד, אֶלָּא בְּזוּוּנָא חָד כי אין קיום למלכות הנקראת לילה בלא הז"א הנקרא יום וכן אין קיום לז"א הנקרא יום בלא המלכות הנקראת לילה ואין פרצוף אחד נקרא שלם אלא רק כשהם בייחוד אחד (מק"מ), **וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל אֶקְרִי אֶחָד, וְדָא בְּלָא דָּא לָא אֶקְרִי אֶחָד** והקב"ה שהוא ז"א והמלכות הנקראת כנסת ישראל כשהם בייחוד אחד הם נקראים אחד וזה בלא זה אינם נקראים אחד כשהם לבד, דהיינו שז"א הוא סוד א"ח מ'אחד' כי יש בו רק ט"ס כמנין א"ח והמלכות נקראת ד' לפי שאין בה אלא רק ד' ספירות שהם תנה"י וכשהם ביחד הם נקראים אח"ד (מק"מ בשם מהרח"ו).

כשעם ישראל יצאו מהגלות תחזנה השכינה אל ז"א ויהיו בסוד אחד

תָּא חַוִּי, בְּגִין דְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל הִשְׁתָּא בְּגִלּוּתָא, פְּבִיכּוּל לָא אֶקְרִי אֶחָד ובא וראה שלפי שהשכינה הנקראת כנסת ישראל עכשיו היא בגלות אז כביכול ז"א לא נקרא אחד. **וְאֵימַתִּי אֶקְרִי אֶחָד** ומתי ז"א יקרא אחד. **בְּשַׁעְתָּא דִּיפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גִּלּוּתָא, וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל אֶחָדְרַת לְאַתְרָהּ, לְאַזְדוּוּנָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא** אלא בשעה שיצאו עם ישראל מהגלות ואז השכינה הנקראת כנסת ישראל תחזור למקומה להתייחד עם הקב"ה שהוא ז"א, **הָדָא הוּא דְכְתִיב** וזהו מש"כ בפסוק, (זכריה יד) **בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד** דהיינו שז"א הנקרא הוי"ה והמלכות שהיא שמו של הקב"ה הם יהיו בסוד אחד. (בגין פך ויהי ערב ויהי בקר

יום אָחַד) וְדָא בְּלֵא דָא לָא אֶקְרִי אָחַד וזה בלא זה אינם נקראים אחד.

מועדי ה' כנגד הספירות ומקשה מתי ישראל נקראים אחד

תָּא תַּוּי ובא וראה שמש"כ בפסוק, **מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ וְגו'**

שפירושו שמועדי ה' הם כנגד הספירות, כי יוה"כ כנגד הבינה ופסח כנגד החסד

ושבועות כנגד הת"ת ור"ה כנגד הגבורה וסוכות מצד היסוד וחנוכה ופורים כנגד נצח והוד

ושמיני עצרת כנגד המלכות (רמ"ק). **לְזִמְנָא כְּלָא לְאַתָּר חַד,**

וְלֵאשְׁתַּפְּחָא כְּלָא בְשְׁלִימוֹ, בְּרִזָּא דְאַחַד וכתוב בפסוק אשר

תקראו שהוא לשון הזמנה כי צריך להזמין את כולם למקום אחד שהוא המלכות וזה נעשה

בשמיני עצרת שהיא סוד המלכות שעוצרת בתוכה את כל שפע הו"ק ושימצאו כולם

בשלימות בסוד אחד ע"י שהמלכות תשלים את ז"א לעשר ספירות (רמ"ק). **וְלְמַהוּי**

יִשְׂרָאֵל (בְּזוּוּנָא חֶדָא) **לְתַתָּא גּוּי אָחַד בְּאַרְיָן** ועי"כ ימצאו ישראל

למטה גוי אחד בארץ. **תִּינַח קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל**

דְּאַקְרִי אָחַד, יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא דְּאִינוּן זְמִינִין בְּגוּוּנָא

דְּלְעִילָא, בְּמָה יְקָרוּן אָחַד וקשה שמובן שז"א נקרא אחד כשהוא מתייחד

עם המלכות הנקראת כנסת ישראל אבל ישראל למטה שהם כדוגמת ז"א למעלה ע"י מה

הם נקראים אחד (מק"מ).